

13 ಅವಳು ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಕೇಳಲು ಭಗವಾನ್ ಶಿವನ ಬಳಿ ಓಡಿಹೋದಳು.

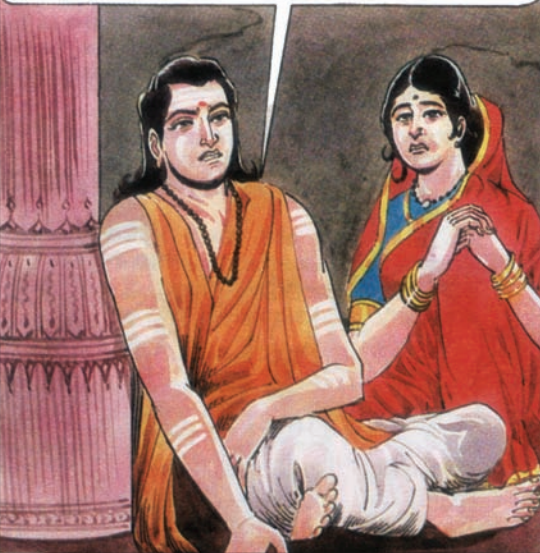
ಅವನು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ನಾನೀಗ ಏನು ಮಾಡಲಿ?

ನನಗೆ ಗೊತ್ತು, ಅವನೀಗ ಇಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು. ನಾನು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟೆ. ಆತನ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟೆ. ಆತನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕಾಣದೆ ನಾನು ಏನನ್ನೂ ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ.

14 ವಿದ್ಯಾಪತಿಯು ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ದೇವರೆದುರಿಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು. ದುರ್ಗೆಯೂ ಅವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತಳು. ಇಬ್ಬರೂ ಉಪವಾಸವ್ರತ ಮಾಡಿದರು.

ಭಗವಾನ್, ನೀನು ಹಿಂತಿರುಗದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಒಂದು ಹನಿ ನೀರನ್ನೂ ಕುಡಿಯಲಾರೆ.

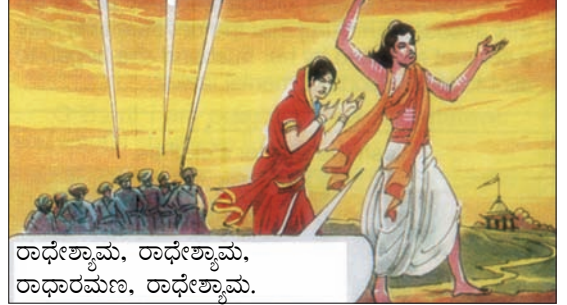
15 ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿದು ಜನ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದರು. ರಾಜನೂ ಬಂದನು. ವಿದ್ಯಾಪತಿಯನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ವಿದ್ಯಾಪತಿ ತನ್ನ ನಿರ್ಧಾರದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ವಿಚಲಿತನಾಗಲಿಲ್ಲ. ಉಪವಾಸದಿಂದ ಅವನು ದಿನೇ ದಿನೇ ಕೃಶನಾದನು. ಅಂದು ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ...

ವಿದ್ಯಾಪತಿ, ಎದ್ದೇಳು. ಇಡೀ ರಾಜ್ಯವೇ ನಿನಗಾಗಿ ಕಾದು ಕುಳಿತಿದೆ. ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಗಾನವನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಹರಡು. ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಭಕ್ತಿಯು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಲಿ. ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೆ ತೆರಳು.

16 ಮರುದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವ ಮುಖದಿಂದ ವಿದ್ಯಾಪತಿ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೊರಟನು.

ತಪಸ್ಸು ಮುಗಿಯಿತು. ಮಹಾತ್ಮರಾದ ವಿದ್ಯಾಪತಿಗಳು ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ.

ರಾಧೇಶ್ಯಾಮ, ರಾಧೇಶ್ಯಾಮ,
ರಾಧಾರಮಣ, ರಾಧೇಶ್ಯಾಮ.

ಶಿವಭಕ್ತನಾದ ವಿದ್ಯಾಪತಿಯು ಹಾಡಿದ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣರ ದಿವ್ಯಪ್ರೇಮದ ಭಕ್ತಿಗಾನದಿಂದ ಇಡೀ ದೇಶವು ಅನುರಣಿಸಿತು. ವಯಸ್ಸಾದ ಮೇಲೆ ವಿದ್ಯಾಪತಿಯು ಗಂಗೆಯ ಪವಿತ್ರಜಲದಲ್ಲಿ ದೇಹತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದನು. ಅದಾಗಿ ಬಹಳ ಕಾಲವಾದರೂ ಜನರು ಈಗಲೂ ಅವನ ರೋಮಾಂಚಕಾರಿ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಥೆಯ ನೀತಿ ಹೀಗಿದೆ:

ಯಥಾ ಶಿವಸ್ವಥಾ ವಿಷ್ಣುಯಥಾ ವಿಷ್ಣುಸ್ವಥಾ ಶಿವಃ |

ಅಂತರಂ ಶಿವವಿಷ್ಣೋಶ್ಚ ಮನಾಗಪಿ ನ ವಿದ್ಯತೇ ||

(ಸ್ಕಂದ ಪುರಾಣ)

“ಶಿವನು ಹೇಗೋ, ವಿಷ್ಣುವೂ ಹಾಗೆಯೇ. ವಿಷ್ಣುವು ಹೇಗೋ, ಶಿವನೂ ಹಾಗೆಯೇ. ಶಿವ ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣುವಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಭೇದವಿಲ್ಲ.”